

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

10. AARGANG
1923.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Nyhavn 31, København K.
Telefon 5869.

HÆFTE **II**
JANUAR *Februar.*

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

Da Hovedforeningen har betydelige Udgifter i Aarets første Maaneder — blandt andet til Medlemsbladets Forsendelse — anmodes Kredsen om snarest belejligt at indsende Opgørelse for Aaret 1922.

KOBENHAVN-KREDSSENS NYTAARSSAMMENKOMST DEN 25. JANUAR 1923.

I alle Maader vellykket og fornøjelig, — saaledes maa man uden Overdrivelse krakterisere Aarets første Mødeaften, — hvor det mærkes, at hver og een uopfordret stiller med godt Humør og god Vilje til at hygge sig mellem Kammeraterne, medens Latteren runger under Salsloftet og Tobakkens blaa Taager spinder et gennemsigtigt Slør over Mændernes Hoveder, — som paa Fordækket i fordums Dage, naar Slangningen efter Udskejningen om Aftenen dreves efter alle Kunstens Regler, medens Øjnene søgte opad mod det blaanende Hvalv, som Solnedgangen forlenede med et svagt gyldent Skær, og Skibssergenten havde gjort sin sidste Runde for den Dag.

Chefen, Grosserer Schou, mønstrede 160 Gutter og bød dem Velkommen med Ønsket om et godt Nytaar, hvorefter der straks pebes til Skafning for begge Kvarterer, der uopholdelig faldt paa Fadene med en Disciplin, der lover god for Mandstugten indenbords paa kommende Togter, — og uden Slingrebrædder førtes Torsken indenbords, medens Loddet blev hevet gentagne Gange uden at faa Bund. Alt var vel, saavel for som agter, og Lanterne brændte klart, medens Skibsklokken nu og da sendte sine malmfulde Toner ud over Fartøjet, og der fra Broen varskoedes for forskellige Meddelelser til Mændernes Oplysning, Musikken var under hele Skafningen paa Dækket under Musikdirigent Koefoeds Ledelse, — altsaa ogsaa dér alt i Orden, — og man vidste med Sikkerhed, — ifølge Gallionsavisen, — at der vilde blive Landlov for hele Mandskabet ved 2 Glas paa Hundevagten, — en noget usædvanlig Tid, — men hvad tager man ikke med Glæde imod af Livets Tilskikkelse under en saa god Skafning, hvor Kokken ganske øjensynligt helt havde helliget sig Torsken og ikke haft det Styrbords Øje vendt tre Streger agten for Tværs for at passe sin private Pande med Bixemad i Læsiden af Kabysens Komfur. Medens der ventedes paa, at Kokken skulde faa Kaffen klar, sang Medlem af Skibskoret, Fabrikant Hornung, akkompagneret af Stud. polyt. Schultz »Marinegutternes Sang«, og høstede stærkt Bifald, og da Kaffen var drukket, stillede Skuespiller Frederik

Buch med Akkompagnator for at forlyste Mandskabet, hvilket lykkedes i allerhøjeste Grad med Viser og Historier, og under bragende Bifald. Og for at gøre det hele fuldkomment havde en ukendt Ven af Skibet ladet bringe en ekstra god Punch og Kransekage ombord, — og trods Anonymitetten fik »den Ukendte« — der ogsaa havde sørget for Cigarer, — et dundrede Leve til Tak for hele Mandskabet, — det var velfortjent.

Af Aftenens Begivenheder bør noteres, at det saa længe ventede »Kendingstegn« for Marineforeningens Medlemmer, naar Emblemet ikke bæres, nemlig det kronede Anker med Bogstavet M, formet som en elegant lille Brystnaal, udført i ægteforyldt Sølv af Juveler Kragh, for første Gang bragtes frem for Medlemmerne og fandt rivende Afsetning saaledes, at det tilstedeværende Oplag af 50 Stk. straks solgtes. Endnu 50 Stk. kan købes paa Kontoret, og i Løbet af kort Tid vil Fabrikationen være saa vidt fremme, at Forsendelsen til Kredsen kan ske efter disses Ønsker.

Fra Formanden for Aalborg-Kredsen, Fabrikant Stuhr, indløb Telegram med Hilsen og Lykønsning for Kredsen i det nye Aar.

Saa vekslede Tale og Sang efter hævdvunden Skik og Timerne svandt hastigt, — ved 8 Glas begyndte Mænderne at falde paa Landlovstartøjerne, — og saa sattes der af til Farten 1923.

M.

GRENAA-KREDSSEN

afholdt den 29. December paa sin Stiftelsesdag Julefest for Medlemmernes Børn, af hvilke der var mødt 106.

Man samlede i Badehotellets Restaurant, og da alle Børn var kommen tilstede, marscheredes ind i Salen, der som sædvanlig under Foreningens Sammenkomster var festligt smykket med Guirlander og forskellige Nationers Flag.

Havnefoged Bilde bød paa Marineforeningens Vegne Velkommen, og derefter højstes Flaget paa Marinervis og et Vers af »Kong Christian« blev afsunget. Saa gik Dansen med Liv og Lyst.

Kl. 8 $\frac{1}{2}$ trakteredes Børnene med Chokolade og fik des-

uden udleveret forskellige Smaagenstande. Derpaa sang et Børnekor tre Fædrelandssange, medens de sædvanlige Lys slukkedes og en Mængde Lysballoner tændtes, et nydeligt Arrangement, der vakte udelst Beundring. Saa fortsattes Dansen, og i en Pavse udleveredes der til Børnene Numre til en Tombola, hvor der kunde vindes forskellige fikse Genstande.

Foreningens Formand, Fiskeeksportør *Kirk*, udbragte et Leve for Fædrelandet.

Kl. 12 sluttede Børnenes Dans, Flaget sænkedes, og Sangkoret sang »Kongernes Konge«. *H. Møller Udsen* holdt en smuk Tale til Børnene, i hvilken han særlig fremhævede Marineforeningens nationale Indsats i Foreningslivet i Grenaa.

Et af Havnefoged *Bilde* udbragte Leve for Sangkoret og dets Dirigent, besvaredes med Jubel af hundrede klare Barnestruber, og det samme var Tilfældet med et af Slagtermester *Marinus Nielsen* udbragte Leve for Havnefoged *Bilde* som den; der arrangerede det hele i Marineforeningen.

De Voksne fortsatte Dansen en lille Tid, og saa sluttede Festen, der helt igennem fik et fornøjeligt Forløb.

HADSUND-KREDSSEN

afholdt sin 1-aarige Stiftelsesfest Lørdag den 20. Januar paa Hotel »Hadsund«. Mandskabet med Damer var »indkaldt« til Kl. 7 Aften, ved hvilket Tidspunkt der blev pebet »Skaffe overalt«, hvorefter man tog Plads ved de smukt pyntede »Bakker« og lod en varm Ret og koldt Bord vederfares Retfærdighed. (To af Mandskabet kom for sent, og blev straks anbragt i »Straffebakken«). Efter at Flaget var hejst, bød Chefen Velkommen. Der blev holdt forskellige Taler: for Konge og Fædreland, for Veteranerne, for Foreningen o. s. v. Kammerat, Mægler *V. From-Bartrumsen*, havde skrevet en smuk Sang, som er tilegnet Kredsen, og som blev sunget ved Bordet. Chefen havde skrevet en kvik Sang for »Den Sømands Brud«. Da »Skafningen var til Ende og der ikke fremkom nogen Klage over »Oversmørstikkeren«, blev Dækket »svabret op« og gjort klar til Dans. Til at begynde med sad »Mænerne« og »lurede den a«, men da Maden først rigtig var sunket, gik Dansen livligt til der blev pebet »Klar ved Flaget« og dette halet ned; hvorefter der blev pebet »Klar ved Køjerne«. Mandskabet sendte straks en Deputation til »vor Far« med Anmodning om en ekstra Times Dans, som straks blev givet.

Stiftelsesfesten forløb »særedes tilfredsstillende«.

AALBORG-KREDSSEN

Klubbens Festsal var fyldt til Trængsel af Marinere med Damer, da Bibliotekar *Dumreicher*, København, den 24. Januar holdt sit Foredrag over Emnet »Vor første danske Fædrelandssang«.

Det blev ved Siden af Foredraget en af disse udmærkede nationale Aftener, hvor Hurra for Konge, Flag og Fædreland vekslede, og naar dertil kommer, at Aalborgs mest celebre Sangkor — Sangforeningen 1843 — mødte op med 30 Mand, der paa en glimrende Maade foretog nogle af vore smukkeste og bedst kendte Fædrelandssange, vil man kunne forstaa, at det var en Aften, der betød noget.

Paa Slaget otte Glas hejstes Flaget med fuld Honnør, hvorefter Fabrikant *Stuhr* bød den store Forsamling velkommen, og ikke mindst fhv. Borgmester *Hansen*, Foredragsholderen, Redaktør *Koldsby* samt Sangforeningen af 1843, der beredvillig med Organist *Ernst* som Dirigent havde givet Møde.

Hr. *Stuhr* takkede for Aaret, der svandt, og haabede paa et godt fortsat Samarbejde, samt ønskede alle sine Gutter et glædeligt Nytaar. I smukke Ord talte han om Marineforeningens Motto: »Under Dannebrog« for tilsidst, at udbringe et Leve for Konge og Fædreland. Sangforeningen sang »Der er et yndigt Land«, hvorefter Bibliotekar *Dumreicher* fik Ordet.

Det er første Gang vi herovre hører Hr. *Dumreicher*, og det skal siges, at han er en dygtig Taler, der paa en skarp, pointeret Maade forstaaer at beherske Sproget, og Foredraget fulgtes derfor af alle med stor Interesse. Han indledede med at fortælle, at han, da han i 1905 aftjente sin Værnepligt i Panserbatteriet »Skjold« en Aftenstund, da man stod gennem Smaalandsøhavet, hørte en helbefaren Matros spille Fædrelandssangen »Danmark dejligst Vang og Vænge« paa Harmonika. Mænerne sang med, men ingen vidste, at Sangen med Rette kan kaldes Danmarks første Nationalsang, men ogsaa vor første Fædrelandssang. Den *Laurids Koch*, som har skrevet den, var Præst paa Refsnæs og Ven med Folkemindeforskeren *Peder Syv*, som han havde siddet paa Skolebænk sammen med. Sangen blev skrevet 1680. Inspirationen, mente Bibliotekaren, stammede fra, at *Laurids Koch* havde hørt om, hvorledes Dannevirke forfaldt. Bønderne i Egnen der omkring hentede Mursten og Fyld fra Volden. Det har ramt Præsten i Hjertet. Sangen blev udgivet af *Peder Syv* sammen med hans Samling af Folkeviser og var

paa 14 Vers. Der hejgik et helt Aarhundrede, da fandt Grundtvig den og omarbejdede den. Senere brugte Øehlen-schlæger den i Tragedien »Erik og Abel«. I 1848 fik Sangen stor Betydning og ligeledes 1864, idet hele Hæren sang den.

Til sidst talte Bibliotekaren om Sangens Komponist *Poul Edvard Jørgensen*, en Bondesøn fra Nordsjælland, der i Slutningen af det 18. Aarhundrede komponerede en Melodi til den.

Foredraget var et livfuldt Udsnit af Danmarks Historie, og Bifaldet ved Slutningen var langvarigt og havde Præg af Ovariation.

Efter at Organist *Ernst* havde fortalt en lille morsom Skildring fra Sanginspektørens Besøg, hvor hverken Børnene, Læreren eller Inspektøren selv kunde erindre andet Vers af Sangen, takkede Borgmester *Hansen* for Indbydelsen og for Foredraget, der havde bragt Oplysninger om flere Ting, der tidligere var gransket efter forgæves.

Grosserer *Rützebech* takkede paa Sangforeningens Vegne for den udmærkede Aften. Redaktør *Koldsby* talte for Foreningen og dens udmærkede Bestyrelse.

Formanden oplyste, at den eneste Veteran, der var tilbage, hans gamle Fader, var syg, men havde sendt en Hilsen.

Politibetjent *Høfler* talte for Chefen og mindede om, at Stuhrs store uegennyttige Arbejde var en af Aarsagerne til, at Foreningen havde gjort en saa umærket Fremgang. Der udbragtes et kraftigt besvaret Leve for Chefen.

Under stor Opmærksomhed overrakte Lods *Thostrup* Foreningen to store Narhvalstænder, som han har haft med hjem fra Grønland. Tænderne har Næstkommanderende, Fabrikant *Kjær*, ladet afpudse og forsyne med Marineforeningens Mærke, og de vil blive anvendt som Marskalstave.

Formanden meddelte til Slut, at Sejlmager *Hanne* havde skænket Foreningen et nyt Dannebrogslag.

Saa ryddedes Dækket og Orkestret tog fat, og Dansen gik til noget hen paa Hundevagten. Det var en smuk Aften, og da den store Forsamling spredtes var alle enige om, at have tilbragt nogle interessante og glade Timer sammen.

Marineforeningen havde 27. f. M. ladet henlægge en Krans med signerede Baand paa afdøde Brofoged *Hjorths* Grav. Brofoged *Hjorth*, der var Næstkommanderende i Marineforeningen i Aalborg, kunde paa denne Dag have holdt sin Fødselsdag.

ROSKILDE-KREDSSEN

afholdt Søndag den 4. Februar en vellykket Fastelavnstest i Spejlsalen paa Hotel »Prinsen«. Kl. 7½ aabnedes Ballet, hvor saavel ældre som yngre Marinere svang deres Damer til Musikens Toner.

Bestyrelsen havde paa Mødebefalingen skrevet, at der i Aftenens Løb vilde fremkomme forskellige Overraskelser. Kl. 9 blev der spillet en March, og Formanden, Bagermester *E. Munch*, meddelte, at nu skulde vi slaa »Katten af Tønden«. Tønden, som var fyldt med Appelsiner, var fikst malet med en Marinesoldat paa hver Side, samt Marineforeningens Emblem, og blev hejst op i en Mast, som Kammeraterne selv havde lavet, og der blev udleveret drejede Asketræskøller, og saa gik det Slag i Slag paa Marinesoldaten, som satte et ynkeligt Ansigt op, hvorimod han paa den anden Side rakte Tunge af de drabelige Slag. I Løbet af en halv Timestid blev Tønden slaaet ned af Smed *J. Hansen*, som i den Anledning blev prydet med en dertil anskaffet meget stor Kongekrone, og blev erklæret at være »Tøndekonge«. Derefter blev der pebet til Punch og Æbleskiver paa Banjerne, hvor vi samlede i Bakker, og der blev holdt Taler for Foreningen og Bestyrelsen, og flere af de gamle Søgutter »spandt en Ende«.

Kl. 10½ tog man igen fat paa Dansen, som gik med Liv og Lyst til ud paa Hundevagten.

NÆSTVED-KREDSSEN

Generalforsamlingen den 14. Februar blev en stor Succes. Kl. 6½ mødte 40 raske Gutter til en selskabelig Sammenkomst til vor gode Kammerat og Vært, Restauratør *Christiansens* fortrinlige Skibsbiksemad. Formanden, Prokurist *P. Drewsen*, peb klar ved Flaget, der blev hejst med fuld Honnør. Derefter bød Formanden velkommen og rettede en særlig Tak til de udenbysboende, der var rejst ind til Festen, ligeledes til de to gamle Æresgæster, nemlig Klejnsmed *Rasmussen* og fhv. Bager *Rasmussen*, L. Næstved; de var specielt indbudt til Spisningen. Da »Loddet« var hevet et Par Gange og der stadig var seks Favne og ingen Bund, gik det løs med Talerne, og Maskinmester *Hoffmann* fremhævede særligt den danske Sømand, der altid var velset i enhver Havn, var sit Ansvar bevidst og ikke mindst modig i de farefulde Aar under Krigen. Medlemmerne rejste sig og udløste deres Følelser i et rigtigt dundrende Marine-Hurra,

Efter Bordet samledes Kammeraterne til Kaffe, og Kl. 8 begyndte Generalforsamlingen, der enstemmig valgte Redaktør Olsen til Dirigent, et Hverv, som Redaktøren udførte til alles Tilfredshed. Dirigenten foreslog og fik valgt to Stemmetællere, nemlig Uhrmager Frederiksen og Maskinmester Olsen, der begge med godt Øje tog Sigte paa de gode »Stemmer«.

Formanden afgav Beretning om Aarets Fester og Forhold, der havde sorteret under Foreningens Rammer og sluttede med, at med det Medlem, der var kommet »ombord« for 5 Minutter siden, talte Foreningen nu 128 vaskeægte og sikre Medlemmer. Kassereren, Fabrikant Kraa, fremlagde Regnskabet, der balancerede med Kr. 1007 og viste et Overskud paa Kr. 154. De 4 afgaaende Bestyrelsesmedlemmer, nemlig Sofus Bundesen, C. Martens, C. Christiansen og Næstved nye kgl. Vejer og Maaler V. Jørgensen, genvalgtes med Akklamation, ligeledes genvalgtes Suppleanter og Revisorerne. Til Sendemænd, hvortil Formanden er selvskreven, valgtes Skorstensfejer Rasmussen, Haslev, Jacob Jensen, Toxværd, Kobbersmed O. Rasmussen og Barbererne C. Christiansen og Scheibel. Til Flagbærer valgtes H. Plarig, Næstved, og Surrouw i Haslev.

Derefter kom det højtidelige Øjeblik, da Formanden udnævnte: Klejnsmed Rasmussen, Aargang 1870, fhv. Bager Rasmussen, Aargang 1870, samt Fiskeriforpagter H. Hansen, Karrebæksminde, Aargang 1861, Veteran fra 1864, til Æresmedlemmer og overrakte dem Marineforeningens smukke Æresdiplom. Vor Kammerat Hansen fra Karrebæksminde, var desværre ikke til Stede, men Bestyrelsesmedlem C. Martens vilde allerede næste Formiddag overrække ham Æresdiplomet. Fhv. Bager Rasmussen takkede paa Æresmedlemmernes Vegne for den store Hæder der var blevet tildelt dem. Generalforsamlingen sluttede med kraftigt Leve for Marineforeningen.

Der gik Rygter om, at der skulle være Marinebal i Haslev i April Maaned og Formanden nikkede smilende, hver Gang der blev spurgt.

I Aftenens Løb underholdt vore Kammerater: Skorstensfejer Rasmussen, Th. Søeborg, Fabrikant Kraa og flere, os med Skipperhistorier, Sang og Musik, til Dagvagten blev purret ud. Saa blev Flaget halet ned, og Hundevagten kunde gaa til Køjs. At Aftenen havde været vellykket, viste sig tydeligt, ved at Kammerat S. Bundesen dansede Reel af Glæde over, at hans Kælebarn »Minebøssen« blev ladet flere Gange i Aftenens Løb og dens Grundfond er nu Kr. 182. Den nye Marinenaal blev solgt til alle de tilstedeværende — selvfølgelig.

GENERALFORSAMLINGEN 6. FEBRUAR 1923

forløb særdeles fredeligt, fordrageligt og kammeratligt. Alene det: at se Lavets populære Stifter, Overretssagfører Schoustrup paa Dirigentpladsen med det lune Blink i Øjet og brugende disse vittige Vendinger, der gør, at man ikke et eneste Øjeblik er i Tvivl om, at man er blandt Marineforeningsgutter, er en Fornøjelse.

Formanden oprullede et morsomt Billede af Aarets Begenheder, og Kassereren et endnu lysteligere af Regnskabet. Baade i Medlemsantal og i Kassebeholdning var der smuk Fremgang. Paa Revisorernes Vegne talte Formanden varmt for vor skattede Kasserer, og Hoffding bragte Formanden en hjertelig Tak for hans Arbejde for Lavet, begge Taler fik en livlig Tilslutning fra Kammeraterne.

Genvalgt med Akklamation blev Kassereren, Nath, Næstformanden, Peytz, og Hornung. Nyvalgt som Revisor og Suppleant ligeledes enstemmig Direktør Niels Jensen og Melhandler Julius Larsen.

Formanden udbragte et Leve for Dirigenten, hvortil Kammeraterne med Jubel sluttede sig. Ordet blev derefter givet til Dæksofficer Hjalmar Nielsen, som vittigt og spændende fortalte om sine Trawlertogter ved Island, de mange interessante Situationer, man kunde komme i, og de morsomme og snu Typer, man kunde faa Berøring med. Formanden takkede varmt Foredragsholderen og Kammeraterne lønne- de ham med et mægtigt Bifald.

En vældig Bolle af den for Lavet komponerede »Granatpunsch« kom paa Bordet, og en sand Artilleriild fra Lavets

gode Hoveder af lystige Historier og Viser blev affyret. At Forstanderne Richard Jensen og E. P. var Artillerister, vidste man nok, men nu meldte ogsaa Kammeraterne Hornung, Bing, Andersen og Nielsen sig til Korpsset, og de mange Træfere fortalte godt nok, at man var i et Skyttelav.

BORNHOLM-KREDSSEN

Mandag den 5. Februar d. A. indviede Bornholms Marineforening sit nye Flag i Haandværkerforeningens Lokaler i Rønne.

Kl. 5½ Em. samledes Medlemmer med Damer og Kl. 6 marcherede man ind i den store, smukt pyntede Sal, hvor fra Scenen Kanonbaaden Falsters Kontrafej skød sig et Stykke ud over Gulvet.

At der baade var Fest og Alvorsstemning i Luften, mærkede man straks ved Indgangen, her traf man Skotojshandler Gram, iført Baadsmænds Uniform med 4 matrosklædte 12 Aars Dreng, der dannede Falderebsvagt og honorerede hvert Medlem med Emblem.

Det skal straks nævnes, at vi havde den store Glæde at have Inspektionsskibet »Absalon« i Havnen, og at dets Besætning med Kaptajn Quaade i Spidsen, deltog i Festen og selvfølgelig bidrog sit store til at denne blev saa vellykket, som den gjorde.

Efter 4 Glas traadte Formanden, Overbetjent i Statspolitiet Carl Nielsen, ind paa Kommandobroen, hvorfra han bød den store Forsamling hjertelig Velkommen, mindede om Dagens Betydning for Foreningen, oplæste et i Dagens Anledning skrevet Ricitativ samt et Telegram, der blev afsendt til Hs. Maj. Kongen.

Herefter overtog Bestyrer af Rønne Fiskeskipperskole, Navigationslærer K. Petersen, Kommandoen, og i en smuk og grundig Tale for Flaget underholdt han Forsamlingen. Han skildrede herunder vort Flags Historie fra allerførste Tid, omtalte hvorledes det agtes og æres af den danske Sømand, hvor han end træffer det i Verden. Flaget, Nationens Samlingsmærke, er den danske Sømand dyrebart, og han har saavel i Fredens som i Krigens Tid altid vist at hævde dets gode Ry.

Efter denne Tale traadte Formanden atter ind paa Kommandobroen og varskoede »Klar ved Flaget«, hvorefter Baadsmændspiben lød og Baadsmænden gentog »Klar ved Flaget«. Forsamlingen rejste sig og 2 af Drengene højste derefter Flaget til Tonerne af Fanemarchen, hvorefter Forsamlingen afsang »Vift stolt paa Kodans Bølge«.

Da denne højtidelige Ceremoni var forbi, traadte Sparekassebogholder Ridder frem paa Kommandobroen og talte for Marinen. Taleren mindedes vor Flaades Bedrifter ved Helgoland, hvor vi paa en værdig Maade hævdede de gamle Traditioner og fremhævede den danske Sømands Heltmod under Verdenskrigen, saavel i Orlogs- som Koffardimarinen.

Derefter afsang man Flagets Sang af E. Marston, hvorefter Formanden lod pibe til »Skafning«. Efter at Baadsmændspiben atter havde lydt gennem Salen, marcherede man ind i Spisesalen, hvor Formanden bød »Velkommen« til Bordets Glæder og paalagde Damerne at inspirere deres Mænd til at møde op, hver Gang Foreningen kaldte til Fest. Desværre var det jo saaledes, at vi ikke altid kunde have Damer med, da Marineforeningen var en Soldaterforening og som Følge deraf havde forskellige militære Hemmeligheder, som vi nøje maatte vaage over, og som Damerne ikke kunde indvies i.

Overtoldbetjent K. Wichmann talte for Hs. Maj. Kongen og udtalte herunder Haabet om, at vi næste Gang, Majestæten kom her til vor kære Ø, kunde præsentere vort Flag for ham. Taleren motiverede et 9 foldigt Hurra for Majestæten, og da dette havde runget gennem Salen, afsang man staaende første Vers af »Kong Kristian«.

Konsul Olaf Lund talte for Foreningens Formand, Købmand Carl Glistrup for de to Talere ved Flagindvielsen.

Herefter talte Kaptajn Quaade for Bornholm, hvis Herlighed og Skønhed han priste i smukke Vendinger. Marineingeniør C. Nielsen talte smukt for Damerne.

Sluttelig talte Formanden for »Absalon«s Besætning og takkede fordi den saa talrig var kommen til Stede.

Ved Bordet herskede en ualmindelig fornøjelig Stemning og et Par i Dagens Anledning skrevne Sange, gjorde stor Lykke. Ved Bordet modtoges Telegram fra Hs. Maj Kongen og Kammeraterne i Nexø.

Efter at man havde nydt Bordets Glæder en rum Tid, lod Baadsmænden atter Piben lyde og varskoede »Skej ud over alt«, »Op fra Batteri og Banjer«, og det var da en Øjets Lyst at se de gamle Gutter med deres Damer marchere ind til Ballets Glæder.

Med Liv og Lyst gik Dansen til Kl. 12, da man efter at der var slaaet 8 Glas atter saa Alvoren træde frem, thi nu lod atter Baadsmændspiben og kaldte »Klar ved Flaget«, dette blev halet ned paa militær Vis af de samme 2 Smaadreng,

der højeste det, og man afsang staaende »Kong Kristian«. Herefter fortsattes Dansen til der blev slaet 2 Glas paa Hundevagten og Baadsmanden for sidste Gang lod Piben skingre gennem Salen og varskoede »Skej ud over alt«.

Det var med Vished om at have tilbragt en aldeles dejlig Aften, at man skildtes og lovede hinanden fuldtallig at mødes igen, naar vor Forening atter kaldte til Samling.

HIRTSHALS-KREDSSEN

festligholdt den 25. Januar sin toaarige Fødselsdag paa Kroen med Tilslutning af ca. 100. Paa Hr. *Im. Stuhrs* Initiativ blev Aftenen udfyldt med et Foredrag af Bibliothekar *Dumreicher*, København, som med stor Elskværdighed havde givet Løfte om at komme. I et Sprog, der var rent og ægte dansk, forklarede Foredragsholderen vor første Fædrelandssangs Tilblivelse, og han tog Tilhørernes Interesse i den Grad fangen, at der var dyb Stillehed en Tid efter Foredragets Slutning, indtil Tonerne fra Musikken til Sangen »Danmark dejligst Vang og Vænge« afbrød Stilleheden, og alle stemte i med.

Vor hjerteligste Tak til Hr. *Dumreicher* for det skønne og belærende Foredrag!

Omkring det smukt af Kromor og Krofær med Blomster og Flag pyntede Kaffebord, var Damerne med Gutter placerede under Foredraget, og først efter at Flaget var hejst med fuld Hønnør og Chefen havde budt alle velkommen, samt ønsket et glædeligt Nytaar og præsenteret vore Gæster, Hr. *Dumreicher* og Konsul *Müller*. Desværre maatte vi savne Hr. *Im. Sthur*, som blev forhindret i at komme.

Der der var pehet til Kaffe overalt og den brune Nektar begyndte at opvarme Gemytterne, anmodede Chefen, Konsul *Müller*, om at begynde det nye Aar med en Tale for Hans Majestæt Kongen, og Hr. *Müller* talte i djærve Ord for Hans Majestæt og sluttede med et kraftigt 9 foldig Leve for samme. Chefen fik derved Anledning til at anmode Kammeraterne om at bidrage til en Gave til Deres Majestæters Sølvbryllup den 26. April. Et Kobberrathus (Foræring af Skibshandler *R. Schou*, Frederikshavn), var i den Anledning omdannet til en fiks Bøsse, som Skibssergenten benyttede til Indsamlingen, der gav et særdeles godt Resultat. Talerne og Sangene af den blaa Bog faldt Slag i Slag, indtil 5 Glas, da vore Gæster desværre maatte forlade os. Hr. *Dumreicher* talte for Marineforeningen og udbragte et 3 foldigt Leve for den, for sin Afrejse, hvorpaa en trykt Sang, forfattet i Dagens Anledning, blev sunget og Gæsterne gik fulgt af Leve- raab.

Der pebes Klar ved Flaget, som blev halet ned til Flagmarchen og Kong Kristian.

Herefter pebes Dans paa Banjerne, og Dansen gik til et godt Stykke hen paa Hundevagten. En uforglemmelig Aften.

Der indlob Lykønskningstelegrammer fra Aalborg-Kredsen og Hr. *Im. Sthur* samt Lykønskningebrev fra Skagen.

MARINEFORENINGENS KENDINGSTEGN

I lange Tider har man fra forskellig Side ønsket, at der foruden vort smukke Emblem, der jo altid bæres ved Sammenkomsterne, ogsaa gaves et mindre Tegn til at bære synligt naar man færdedes udendørs, og som stedse kunde fortælle hinanden ubekendte Medlemmer af Foreningen, at her mødte de en Kammerat. Forskellige Forslag har været fremme til forskellige Tider, og efter mange Overvejelser, saavel ved de to sidste Sendemandsmøder, som ogsaa ved andre Lejligheder, indenfor den samlede Hovedbestyrelse og dens Forretningsudvalg, er man blevet staaende ved et Kendingstegn, formet som Marinens kronede Anker med Bogstavet M, og udført i ægte forgyldt Sølv. Tegnet er forsynet med en Naal, der muliggør at bære det som Slipsnaal, i Frakkeopslaget eller paa anden Maade, og det virker smagfuldt og diskret. Tegnets Højde er 15 mm., Bredden 11 mm., Naalens Længde 60 mm.

»Kendingstegnet«, der er udført af Juveler *Kragh* med megen Dygtighed og Smag og til overordentlig lav Pris, 3 Kroner pr. Stk., kan nu faas paa Foreningens Kontor, Møntergade 22.

Kredsene bedes snarest indsende Rekvisition til Kontoret, Bestillingerne vil da blive sat i Arbejde straks og Kendingstegnene tilsendte Kredsene hurtigst muligt.

Vi bringer ovenfor et Billede af Naalen i naturlig Størrelse.

PAATÆNKT MINDEFEST

Redaktionen har modtaget følgende:

Paa København-Kredsens Sammenkomst den 25. Januar d. A. henvendte undertegnede, paa Opfordring af flere Kammerater, sig til Forsamlingen og til eventuelt tilstedeværende Kammerater fra 1888 for at se, om der var Stemning for at fejre den 14. April i Aar ved en lille Sammenkomst i al Bøskedenhed.

Det, der skulde ligge til Grund herfor, er, at det paa den Dag for 10 Aar siden var første Gang, et større Antal værnepligtige Marinere samlede paa Orlogsværftet for at fejre 25 Aarsdagen for deres Indkaldelse. Og som bekendt var det netop ved denne Lejlighed, der blev slaet til Lyd for at danne en Marineforening.

Med den Tilslutning, som Foreningen har faaet ud over Landet, tør vi 88'ere nok tillade os at fejre dette lille 10 Aars Jubilæum, som jeg paa Forhaand tror vil vinde god Tilslutning.

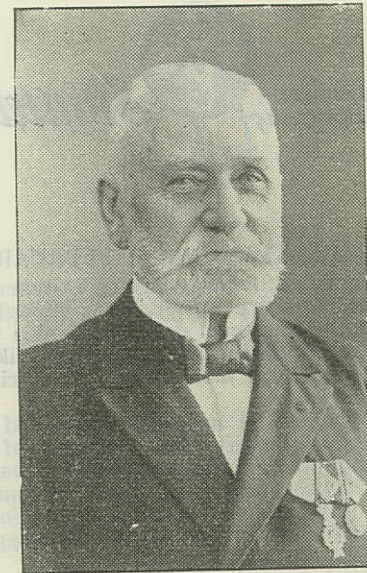
Det viste sig saa heldigt ved ovennævnte Sammenkomst, at vor højtagede og populære Formand, Grosserer *Schou*, ogsaa var fra Aargangen »88«, hørende til Efteraarsskabet, og vi blev da enige om at slaa hele den Aargang sammen, uanset Datoen for Indkaldelsen. Det vil, tror jeg, kun glæde alle Kammeraterne, og vi vil sikkert i vor Formand faa en god erfaren Hjælp i Arrangementet af denne paatænkte Sammenkomst.

Altsaa, haaber jeg næste Gang »Under Dannebrog« udkommer, Programmet for Sammenkomsten kan blive bekendtgjort, og at den vil vinde god Tilslutning.

Jeg kunde ogsaa tænke mig, at se vore Befalingsmænd fra den Aargang, i Lighed med det, der fandt Sted ved 25 Aars Dagen den 14. April 1913, deltage.

Erik J. Nielsen.

VETERAN-DØDSFALD

Pensioneret Lods, *Rasmus Bang*, Aarhus, afgik Tirsdag Aften den 22. Januar ved Døden efter kun faa Dages Sygeleje i en Alder af 79 Aar.

Afdøde var Veteran fra 1864 og deltog i Slaget ved Helgoland den 9. Maj 1864 om Bord paa Fregatten »Jylland«. — Efter Krigen sejlede han i nogle Aar som Styrmand, indtil han i 1875 ansattes som Lods i Aarhus. I 1893 blev han tillige søkyndig Tilsynsmand ved Dampskibstilsynet. Lods *Bang* har saaledes virket ved Aarhus Havn i dens store Opblomstrings-tid, og i Løbet af disse Aar blev han kendt af alle, han kom

i Berøring med, som en ualmindelig pligtro og brav og tilige elskværdig Mand, en Type paa en god dansk Sømand, og nu efter hans Død vil han blive husket af mange Venner.

I 1903 tog Bang sin Afsked fra Lodsvesenet og i 1913 op-hørte han at være Tilsynsmand.

Gamle Lods Bang, som han almindeligvis blev kaldt, var et godt Medlem af vor Forening, hvor vi ofte havde den Glæde at se hans ranke, pyntelige gamle Skikkelse og hans smukke, hvidskæggede Ansigt. Hans rolige, milde Øjne lyste altid op i Forsamlingen af andre forhenværende og nuværende Sømand.

Begravelsen fandt Sted fra Kapellet paa Nordre Kirkegaard i Aarhus under stor Deltagelse af hans store Kreds af Venner. Paa Begravelsesdagen vajede Dannebrog fra halv Stang fra Toldboden. Havnenes Bygninger og mange andre Steder oppe i Byen. Foran Baaren, som var skjult under et Væld af Kranse, deriblandt mange med signerede Baand fra de forskellige Foreninger og Institutioner, hvortil Lods Bang havde været knyttet, stod opstillet Helgolandsflaget samt begge Marineforeningernes Flag. Som Flagvagt for Helgolandsflaget stod de tre Marineveteraner fra Aarhus, pens. Lokomotivfører Møller, pens. Lods Borgløs og fhv. Restauratør Stones.

Efter en meget smuk og gribende Tale af Sognepræst Sølling blev Kisten af gamle Marinere baaret ud af Kapellet. Ved Graven forrettede Pastoren Jordpaakastelsen medens de tre smukke Flag sænkedes over Graven som et sidste Farvel til den gamle, stoute danske Sømand, der nu foer ud paa sin sidste Rejse.

.Ere være hans Mindel!

Redaktionen har fra Hr. Einar Rasmussen, 6601/1900, modtaget en Opfordring til at fremme Tilvejebringelsen af et ved Møder og Sammenkomster brugeligt Tegn, der paa let Maade sætter En i Stand til at finde eller genkende en gammel Skibskammerat, hvem Aarene og det civile større eller mindre Velleved har gjort ukendelig for mig, — og mig for ham.

Alle kender vi jo sikkert den Situation, at have underholdt sig i nogen Tid med en Bekendt i Foreningen, for saa pludselig til gensidig Glæde at gøre den Opdagelse, at man forlængst i henfarne Dage har tjent i samme Skib, — i og for sig en ganske naturlig og hyppig forekommende Situation, thi de færreste af os har jo mere Ungdommens Slankhed, og Skægget er som oftest heller ikke blevet mindre eller mørkere i de forløbne 25—30 Aar. Hr. Rasmussens Forslag gaar ud paa Anskaffelsen af et baandlignende Metal-blem — noget lignende Huebaandene, — med Skibsnavn, og Tjenestear i Guldbogstaver — til at anbringe paa Frakkeopslaget.

Forslaget, der synes praktisk, og sikkert vil lette de Søgende i Eftersøgelsen af gamle Kammerater, er af Redaktionen tilstillet Københavnskredsens Bestyrelse, der ved første givne Lejlighed vil tage Sagen op til Behandling og eventuel Løsning.

Red.

KOMMENDE MØDER

København-Kredsens Skyttelav:

Tirsdag den 6. Marts: Skydning, Underholdning.

EN REJSE OVER ATLANTEN MED EN NOWA SCOTIAMAND

(Fortsat)

Første Styrmand, der ellers havde Frivagt, var nu ogsaa kommet forefter. Han lod til at være af et mere roligt Temperament, og spurgte, hvad her gik for sig. Richard laa fremdeles paa Dækket og jamrede sig. „Aah, det er ham den Fyr dér, — oplyste Baadsmanden, ham har der været Vrøvl med, siden den Dag han kom ombord, — en dum, storsnudet Bondekarl er han, og saa ham, den Dreng dér staar, — de to har i Forening slaaet paa Jackson (2den Styrmand).

„Død og Helvede,“ brølte 3. Styrmand, som nu ogsaa var traadt til, „vover et Par saadanne Hunde at forgribe sig paa en Officer i et Nowascotiaskib, op under Nokken med dem, der har hængt mange for dem for meget mindre.“

„Nej, — op ved Tømmefingrene, og lad dem hænge der og sprælle en Timestid, det skal være saa sundt,“ grinte Baadsmanden.

„I er nok ikke rigtig kendt med Lovene i vore Skibe,“ fortsatte 3die Styrmand, „ellers havde“ — mere fik han ikke sagt, før 2den Styrmand kom løbende med sin Revolver i Haanden.

Georges havde efter det passerede staaet ganske rolig og hørt til, og uden at svare igen paa alle de uretfærdige Bemærkninger. De øvrige af Vagtholdet luskede af, de havde nemlig megen Respekt, og jeg selv, ja, — jeg skulde ogsaa nok holde min Mund; jeg vilde gerne have blandet mig i med, men turde daarlig nok se derhen, hvor Bødlerne stod.

„Ved din dumme Dreng, hvad det koster, at lægge

Haand paa en Officer i et Nowa Scotiaskib,“ brølte 2den Styrmand, henvendt til Georges.

„Ved du, hvad det koster, at skamslaa en syg Mand, som han, dér ligger, Skurk, du er.“

„Goddam, ikke et Ord mere, eller jeg jager dig en Kugle gennem dit firkantede Boffelhoved,“ hvædede 2den Styrmand.

„Ja, giv ham den Klat Bly lige mellem Øjnene,“ bemærkede 3die Styrmand, „og lad det faa en Ende, han har gjort sig fortjent til det.“

Well, — skyd du, Hund, forbandede Skurk, du er,“ raabte Georges, og sprang et Skridt frem, medens han blottede sit tatoverede Bryst — „skyd væk, din fejge Hund, som ikke kan se en ærlig Mand stift i Øjnene, — skyd, — men rammer du ikke rigtig første Gang, skal jeg vide at ramme dig næste. Du kalder mig for Dreng, — jeg har faret under det engelske Flag som Officer længe før du, og har været med“, — her nævnede han Navne paa flere kendte Nowa Scotiaskibe, „og I maa forstaa, at jeg meget vel véd, hvad jeg gør, men aldrig har jeg set eller været Vidne til en saa nederdrægtlig Optræden som den, der er udvist overfor ham dér ligger, — men vi naar nok Amerika, og saa skal der blive en Regnskabs Dag for dit Vedkommende, skyd derfor, Slubbet, hvorfor skyder du ikke, mangler du Mod?“

2den Styrmand studsede for en Stund, et saadant Mod havde han sikkert ikke ventet, og han sænkede uvilkaarligt Revolveren. 1ste Styrmand traadte nu imellem og forhindrede herved videre Haandgribe-

ligheder, ogsaa han var sikkert truffet af Georges's djærve Optræden. Han beordrede hver at gaa til sit, saa kunde den Sag blive nærmeré undersøgt.

Til Georges sagde han med barsk Stemme: „Hvad du her har gjort, skal blive dig en dyr Historie, og skulde der handles efter Fortjeneste, saa hang du nu under Nokken af Storraaen, men Straf skal du have, og du skal ogsaa faa den, omend paa en anden Maade.“

„Ja, straf mig kun, Styrmand,“ sagde Georges, „jeg har kun forsvaret et dødsygt Menneske fra Overlast.“

„Ikke et Ord mere, Mand, det kan maaske forvoldt mig Ubehageligheder nok, at jeg har reddet dig, men vogt dig nu for at gentage Historien, for ellers svarer jeg ikke for dig.“

„Giv ham et Livfuld Tamp, den Bavian,“ raabte 2den Styrmand; „han skal nok faa den, saa sandt jeg hedder Jachson.“

„Gaa forefter og pas dit Arbejde,“ varskoede 1ste Styrmand, og henvendt til Richardt: „op med dig“. Richardt rejste sig, omend med Besvær, og dinglede agter efter.

Georges kom hen til mig under Bakken, — og hvor var jeg glad, da han atter stod ved min Side, sæt han var bleven skudt.

„Der var jeg nær ved det, det nærmeste, jeg har været længe,“ udbrod han, „men det er saameget om at gøre, at have en god Samvittighed, har man det, — kan man godt tillade sig, at mukke lidt igen.“

Samme Eftermiddag passerede vi paa Prajehold et engelsk Fuldskib, der styrede øst over. Jeg gjorde Georges opmærksom paa, at vi denne Gang havde hejst det engelske Flag agter. Han betroede mig, — hvad jeg ikke vidste den Gang, at Nowa Scotia er engelsk Besiddelse, og at alle dér hjemmehørende Skibe selvfølgelig fører engelsk Flag, og naar der i Tilfælde, som paa Amsterdamrevieret og i Kanalen hos os var flaget med amerikansk, sluttede Georges sig til, at „Felix Both“ var en gammel Raldirab, indkøbt et eller andet Sted fra, og endnu ikke indregistreret for Nowa Scotia.

Efter at der var slaaet 7 Glas, og den anden Vagt tøret paa Dækket, kom Baadsmanden og kaldte Georges ud af Lukafet, og gav ham Besked om, at han trods Mørket og trods Frivagten skulde udføre et eller andet Arbejde tilvejs. „Lad du Vagten om det, nu har jeg Frivagt, og jeg bliver her, og har du Lyst til at hente mig ud, saa vær saa artig at komme indenfor.“ Baadsmanden tog Opstilling i Lukafdøren og brugte en voldsom Mund, og det endte med, at Georges sendte ham Spyttebakken i Hovedet. Han vedblev at raabe og støje, men skottede samtidig agter efter, om der ikke snart kom Undsætning, og da han forsøgte at hindre, at Døren til Lukafet blev lukket, langede Georges ham en i Synet, saa han dejsede over mod Nagelbænken, hvorefter begge Halvdørene blev knaldet i og bundet indvendig.

»Faldt han om paa Dækket?« spurgte en Irlænder Georges, der var ifærd med at stoppe sin Pibe, — »Det kan du spørge din rødhaarede Landsmand om, naar du træffer ham,“ svarede Georges, „gør dig bare ikke saa fremmed, men baade du og dine øvrige Kammesjucker er nogle elendige Karle tilhobe. I Lukafet kan I bruge Mund, men paa Dækket skal I nok holde Kajen hos jer selv, der staar hele Flokken og gaber med et dumt, grinende Fjæs og spiller døvstum, kun for at behage Bødlerne agter. Havde der været Spor af Mandfolk i jer, havde I traadt til og givet mig en Haandsrækning i Eftermiddags, men da skrumpede I af og lod mig staa ene tilbage men hele Banden.“

Der var 3 Irlændere paa vor Vagt, og de begyndte at knurre, „om han var færdig med sin Prædiken, ellers skulde der snart blive sørget for ham, det var dem saa rasende ligegyldigt, om Richardt var død eller levende, den, der blandede sig i den Slags Affærer, maatte selv staa for Følgerne, ellers kunde han holde sin Næse hos sig selv.“

„Hold K . . . din irske Hund, ytrede en Svensker, men heldigvis udtalte han det paa sit Modersmaal, og der var derfor ikke ret mange, der forstod ham.

Vi var alle tilkøjs paa nær Georges, han var i daarligt Humør, og Mundhuggeriet fortsattes, til han sluttede af med at byde alle tre Irlændere paa Klø, hvad dog heldigvis ikke blev til noget.

Siden vi stod Kanalen ud, havde vi haft Vinden spillende fra SØ. til NNØ. med pæn frisk Brise, til Tider saa frisk, at vi maatte bjærge Smaasejlene.

„Felix Both“ var en gammel Holk, der forlængst havde traadt sine Børnesko, men den var en god Sejler, og vi havde i flere Tilfælde haft den oppe paa 13—14 Mil i Vagten, og det talte jo ganske godt af paa Distancen.

„Lad springe Styrbords Braser, og hal ind Bagbord“, lød det en Aften fra Agter. Vinden var ved at hale sig Norden om, og efterhaanden som den „skrallede“, halede vi ind om Bagbord, for tilsidst at skærpe Ræerne til en „Bide Vind“. „Giv op Røjlet, hal ned Røjl og Bramstagejrl, nu lidt muntert, giv op For- og Krydsbramsejrl, hal ned Jager og gør dem fast.“

„Hal lidt mere igennem i Styrbords Bramgording, brølte 2den Styrmand igen, men det blev sikkert ikke forstaaet, for Ordren blev i hvert Tilfælde ikke udført.

Jeg var dengang allerede et Stykke oppe i Stortantet, da en Svensker og en Neger kom springende og vilde med samme Vej. 2den Styrmand kom rygende til, „har I ikke hørt, hvad der blev varskoet, eller vil I ikke høre,“ Svenskeren forsikrede, at han vilde gøre alt, men ikke desto mindre langede Styrmanden ham et Par paa Siden af Hovedet, dernæst greb han efter Negeren, der var naaet til Rælingen, og vistnok i sit Inderste priste sig lykkelig over at være naaet uden for Skudvidde. „Hvad, — hører

du ikke, din sorte Bavian, dit sorte Abedyr, jeg skal goddam sparke dine Skinneben i Smadder.“ Negeren sprang, eller rettere sagt, dumpede af Skræk ned paa Dækket, og vilde forefter for at give en Haand med at hale igennem i Gordingen, men Styrmanden indhentede ham forinden, og sparkede og slog ham, medens han skældte og dundrede.

Richardt maatte stadig med tilvejs. Han var saa syg, at han daarlig kunde holde sig fast, men Georges var ham en god Mand, og han tog mangan Tørn for ham. „Bliv du ved Stagejlet,“ sagde han gerne, „saa kan vi andre gaa paa Ræerne.“

„Pokker ogsaa staa i det, at Vinden nu falder contra,“ sagde Georges, „jeg havde ellers saa smaat glædet mig til en rask Smøre over, men som det nu trækker op, kan det gerne blive en ubehagelig Rejse, og da især paa denne Aarstid.“

„Klar Dækket op, — hal en Smule mere op i Luv Mersebraser,“ lød det igen. Det friskede mere og mere, og Søen begyndte at rejse sig, og hun begyndte ogsaa at give Vand forude.

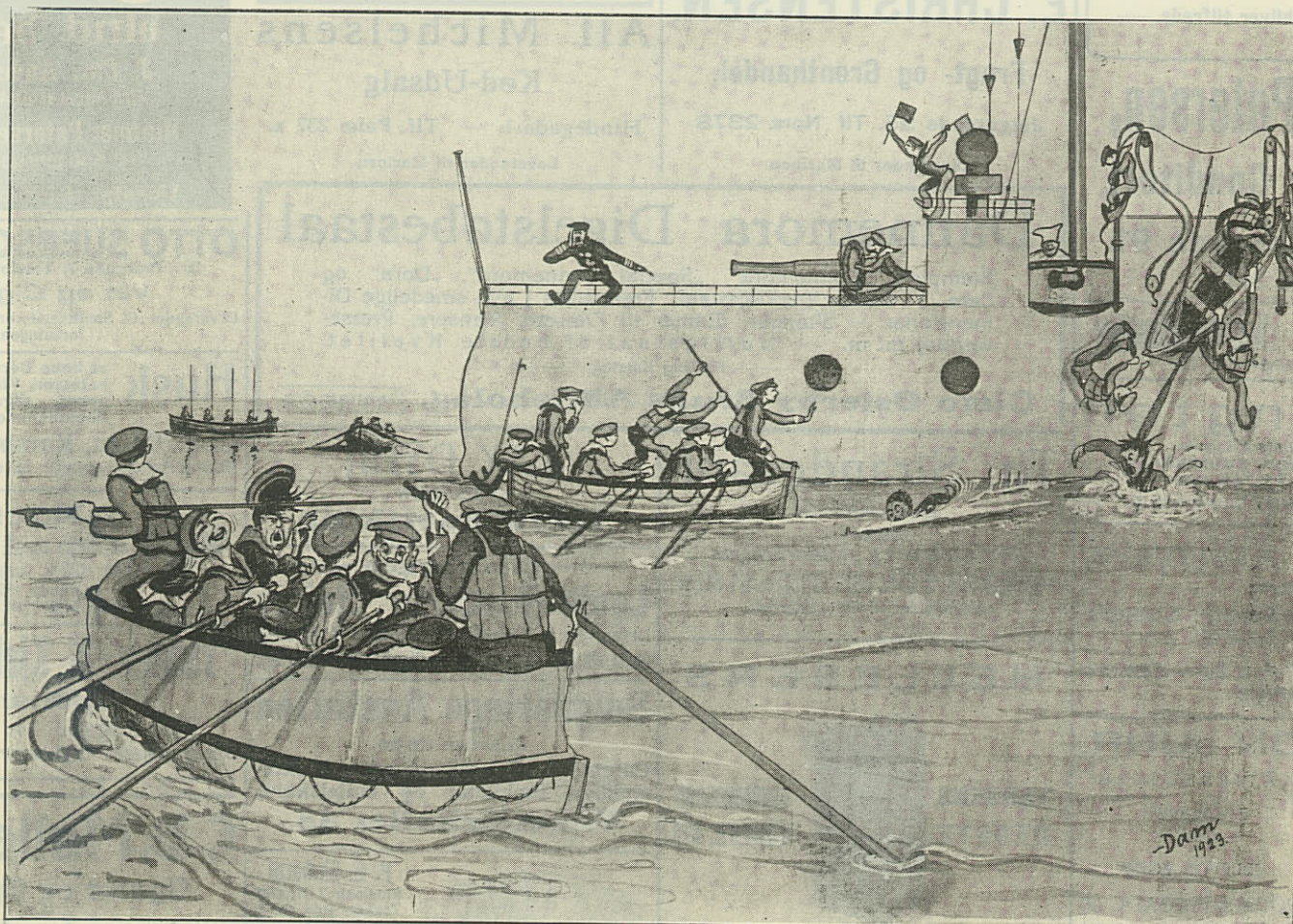
Vi løb for svært Pres af Sejl Resten af Vagten, — Kulingen tiltog og det blæste nu en halv Storm. Storbramsejl og nogle Stagejl bjærgedes, hvorefter vi gjorde Fokken og Bergineren fast, og det gav Arbejde.

„Frivagten bliver paa Dækket,“ lød det igen.

Jeg var om Styrbord i Arbejde med at kvajle Braserne op, da jeg hører Spektakler og Eder i Læ. Det var mørkt, og Stormen fo'r hylende gennem Rigningen, og det begyndte at sne.

En Neger kom sjappende, drivvaad, i bundløse Støvler, forfrossen og med Hatten trykket helt ned om Ørene, — ikke sandt, en prægtig Type paa en Sømand, — udrustet til at tage en Tørn med Efteraarets Atlanterhavsstorme. „De slaas, — de slaas,“ fik han fremstammet, „hvem,“ spurgte jeg, — „Georges og Styrmanden.“ Jeg nærmest rutchede ned i Læ. Skuden hev og sled i det, og slingrede ikke saa lidt, men jeg var trods Mørket ikke længe om at sé, at 2den Styrmand og Baadsmanden i Forening sloges med Georges, og de havde ham kastet

Det muntre Hjørne.

over paa Midtskibslugen, hvor de bankede løs paa ham.

Nu eller aldrig, tænkte jeg. Ja, jeg har mange Gange senere i Livet i Tankerne genkaldt det Øjeblik i Erindringen, — da jeg, — den 18 Aars Dreng som en anden Kamphane røg løs paa den kæmpestore Styrmand, men jeg glemte mig selv, det var min bedste Ven de slog, to om én, om det saa skulde koste mit Liv, — jeg fik fat i Styrmandens ene Ben, og vippede ham baglænds over mod Nagelbænken midtskibs, og saa sendte jeg ham 6—7 af de allerbedste jeg kunde trække ind i Synet paa ham, ligemeget hvor jeg ramte. Ja, jeg rev saagar Sydvesten af Hovedet paa ham og slog ham den i Ansigtet.

Georges var kommen op og langede til Baadsmanden saa han rullede, men nu var Styrmanden sig selv og jeg blev i en Haandevending den lille. Han huggede mig i Nakken og bombarderede mig med

Næveslag, saa jeg saa Sole og Raketter fare rundt i alle mulige Retninger, men jeg rev mig omsider løs fra hans knugende Favntag, og benede af for efter.

Ved Lukafdøren traf jeg Georges, „kom her min Dreng, lad os se indenfor, og idetmindste faa Blodet vasket af os; du er en Karl, er du, dig skal der nok blive Sømand af.“

Vore Ansigter var slaaet til Plukfisk, begge mine Øjne var ophovnede og jeg havde en stor blodende Flænge paa venstre Kind. Næse og Mund blødte, og Georges var ikke bedre, men jeg var stolt, jeg turde virkelig slaa igen, og Kammeraterne blev derfor ogsaa nødsaget til at regne med mig, og ikke mindst var jeg stolt, syntes jeg, netop fordi der blandt den hele store Hob fra „Skandsen“ kun var to, der turde mukke igen, og det var to danske.

A. H.

(Fortsættes.)

MELCHIOR'S anerkjendte THE Specialiteter:

Masagama..... 6½ Kr. pr. ½ kg
Ceylon Or Peccor 5 „ —
M G M..... 3½ „ —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.

Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington

Skrivemaskine
skriver, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.

L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,

Assens

Kul. Kokes, Briketter, Brænde.

Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET
1850

TELEFON 7500

KJØBMARGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.
Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,

Frugt- og Grønthandel,

Jærgergade 25. Tlf. Nora 2378

Leverandør til Marinen.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade 13

Alf. Michelsens

Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.

Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. — Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.

Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:

Protokoller og Kontorarbejde
PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y
Leverandør til Orløgsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDERSROGADE
KØBENH. STR.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

— Champagne —

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry,

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.

Vimmelskiftet 38.

FITTINGS
OF

P. E. Ehrhardt
Studefstr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

E. Hansens Fiskehall

Holmbladsgade 15

Levende Fangst tilføres daglig.
Leverandør til Marinen.

Tlf. Amager 1262 x

Tlf. Amager 1262

OST
altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskiftet 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eftf.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk

at købe Deres Kolonial, Delikatesser, Vine, Spirituosa, Cigarer, Cigaretter, Konfekter, Chokolader og Bodega Vine

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 8
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen

C. A. ROLSTED

Spiralmadrasser

Tlf. Nora 625 y. Læssøgade 15

Grundl. 1878

— Leverandør til Marinen —

Jensen & Kjeldskov A/S

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller

C. B. Møller & Co.

Cigarer og Cigaretter

er de mest velmagende